

863

Μαρτυρία

φ. 456^v

/ 'Εβγαλμένη

/ + 1689/ ἐν μηνὶ Μαγίου 17/ ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου / ὁ κύρ Σταμάτης Κουρλέτης ἀπὸ ζήτησιν τοῦ μισέρ Φιλίππῃ Κωνσταντῇ Μαροῦς ὁ ὁποῖος κύρ Σταμάτης / λέγειν πὼς εἶχεν ἀγελάδες καὶ βόδια μισιάρικα μὲ τὸν μακαρίτη ποτὲ Δημητράκη Κό / κκον καὶ πὼς ἀπ' ὄντας ἐπόθανε ἐκεῖνος ὁ μακαρίτης ἐκράξασιν τὸν ἄνωθεν Σταμάτην / [[καὶ]] / [[λέγει]] / ὁ ἀφέντης ἱερομόναχος Κόκκος κύρ 'Αβρόσιος καὶ ἡ ἀρχόντισσαν ἡ χήρα τοῦ ποτὲ μακα / ρίτην Κωνσταντίνου Κόκκου καὶ εἶπασιν του λέγειν ὅτιν νὰ τοὺς ἐγνωρίζην διὰ νοικο / κύρηδες εἰς τὰ ἐκεῖνα ζωντόβολα καὶ ὡς λέγειν ἦτονε ὁ μήνας ὁ Γενάριος ὄντας / τοῦ τῷ πασιν καὶ εἰς βεβαίωσιν τοῦ λόγου του ἔβαλε καὶ τὸν παπᾶ κύρ Πέτρο Κυνηγὸν ἀντι / μάρτυρα εἰς ἀσφάλεια.

/ — παπᾶ Πέτρος Κυνηγὸς ἀτιμάρτυρας ὡς σᾶνωθε.

/ 'Εβγαλμένη

/ — Εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος καὶ εἰς τὴν ἴδια ἡμέρα ἐνεφανίστην καὶ ὁ κύρ 'Αντώνης Κοντοσταῦλος καὶ λέγειν καὶ / αὐτὸς πὼς κάνει τὸ ἀμπέλι / τῶν Καλαμουριῶν / τοῦ μακαρίτη Δημητράκη Κόκκου κουντουβερνικὸν καὶ ἔτζι ὄντας / ἐπόθανε ὁ μακαρίτης ὁ Δημητράκης εἶπε ὁ ἄνωθεν μισέρ Φιλίππῃς τοῦ αὐτοῦ κύρ 'Αντωνίου ὃ / τι νὰ τὸν ἐγνωρίζην καὶ ἐκεῖνο νοικοκύρην εἰς τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι ὡσὰν καὶ τοὺς ἄλλους. Λοιπὸ λέγειν / πὼς τὸ ἐμάθασιν πὼς τοῦ τῷ πε ἔτζι ὁ μισέρ Φίλιππος καὶ κρίζουν τότε μέσα εἰς τὸ ἀργαστήριον / τοῦ μακαρίτην Κωνσταντίνου Κόκκου στήν Μπόρτα τῆς 'Εβριακῆς ὁ ἐκλαμπρότατος ἀφέντης / μητροπολίτης Μπαρτολομέος Πόλας καὶ ὁ ἀφέντης 'Ιακουμέτος Γριμπίας καὶ ἀφέντης ἱε / ρομόναχος κύρ 'Αβρόσιος Κόκκος καὶ εἶπαν του λέγειν ὅτι νὰ γνωρίζην τὴν χήρα τοῦ ποτὲ / Κωνσταντάκη Κόκκου διὰ νοικοκυρὰ τοῦ ἀμπελιοῦ καὶ ἂν τοῦ κάνου καὶ ἄσπρα χρεῖα νὰ πά / γη νὰ πάρη ἀπὸ λόγουν τῆς καὶ νὰ μὴ γνωρίζη ἄλλο νοικοκύρη παρὰ ἐκεῖνη [[εἰ δὲ τὴν κεφαλὴ τοῦ τζα / κίζουν]]. Οὕτως λέγειν ὁ αὐτὸς 'Αντώνιος πὼς τοῦ εἶπασιν καὶ οὕτως ἀπὸς τότες τὴν γνωρίζει διὰ νοικοκυρὰ καὶ / ἤπειψεν καὶ ἤβαλε καὶ τὰ καταβολάδια στὸ ἴδιο ἀμπέλι καὶ ὄντας τοῦ τῷ πασιν ἦτονε ὁ μήνας ὁ Γε / νάρης ὁ ὁποῖος 'Αντώνιος τὰ εἶπε τὰ ἄνωθεν λόγια ἐνμπροσθεν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος / καὶ ἐμπρὸς

στοῦ μισέρ Φραντζεσκάκη Διακονόπουλου ὁ ὁποῖος γράφει ὑπὸ χειρὸς του κάτωθεν εἰς ἀσφάλεια.

/ — ἐγὼ Φραντζῆκος Διακονόπουλος ἀντιμάρτυρας ὡς ἐγροίκησα ἀπὸ τὸν ἄνωθε —
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης ἔγραψα τὶς ἄνωθεν δύο μαρτυρίες.

864

Δωρεὰ

φ. 457^Γ

/ Φ 495

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Μαΐου 19/ τὴν σήμερον ἡ κερά Καλή ἡ συν / βία τοῦ ποτὲ μακαρίτην μισέρ Σταμάτην Νταρόδου λέγειν καὶ θέλει μὲ καλήν τῆς ὄρεξιν καὶ μὲ ἰδιάν τῆς / βουλή ὅτιν ἐπειδὴν καὶ κοπελλούδα τοῦ μακαρίτην τοῦ ἀντρός τῆς καὶ νὰ τὴ γυρεύου νὰ παντρευτῇν θέ / λει καὶ ἡ ἀφεντίαν τῆς νὰ τὸ κάμη διὰ νὰ μὴν τῆς τύχην καὶ ξεπέσῃν εἰς περισσότερον καὶ εἰς τοῦτο λέγειν / πρῶτον πὼς τὸ σπῖτιν τῶν Ἐγγαριῶν ὅπου τῆς ἤφηκε ὁ μακαρίτης ὁ ἄνδρας τῆς σκαθῶς γρά / φει εἰς τὴν διαθήκην του ἔτζει καὶ ἡ αὐτὴν κερά Καλή τῆς τὸ ξανατάζειν νὰ εἶναι ἐδικόν τῆς φέρμο / ποσσέσον μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καθὼς τῆς τὸ ἀφήνει ἐκεῖνος ὁ μακαρίτης. Ἀκόμη καὶ ἡ αὐτὴ / κερά Καλή τῆς τάζει ἀπὸ λόγουν τῆς διὰ τὴ ψυχὴν τῆς καὶ διὰ τὴ ψυχὴν τοῦ μακαρίτην τοῦ ἀντρός τῆς / ἓνα ἀκόνισμα τὸ Μέγα Ταξιάρχῃ. Ἀκόμη ἓνα ζευγάρι σεντόνια μὲ τὰ δέματα καὶ μὲ τὶς μέ / ριζες καὶ ἓνα ζευγάρι μαξελάρια ξεχιτένια καὶ μιὰ κουρτούνα ξεχιτένη μὲ τὸ κλῆ / μα καὶ μιὰ μπόλια μὲ τὰ δύο ξόμπλια, ἀκόμα καὶ ἓνα τιλάρι [[εὐκαιρον]], ἀκόμα δί / νει τῆς καὶ μιὰ σκάφην καὶ μιὰ πινακωτὴν, ἀκόμη καὶ μιὰ κασέλα φελουργία καὶ τέσσερα πι / θάρια. Ἐδῶ παρὼν καὶ ἡ ἄνωθεν κοπελλούδα ἡ Μαρίνα καὶ τάζειν καὶ αὐτὴν ἀπὸ λόγουν τῆς πὼς ἔ / χει εἰς τὴν Μπάρων τρία κομμάτια χωράφια ἀπὸ γονικά τῆς ἀπὸ τοῦ πατέραν τῆς, ἀκόμη λέγειν πὼς / ἔχειν καὶ δύο ζευγάρια μπουστομπράτζολα κόκκινα βελούδα καὶ πράσινα καὶ τρία ζευγάρια / μπουστομάνικα τὸ ἓνα μαυροκέντητο καὶ τὰ ἄλλα ἀσπροκέντητα καὶ τρεῖς ποδιές καὶ τρεῖς μπό / λιες καὶ τρία σπαλέτα καὶ μιὰ κρεββαταρία μὲ τὰ κατάχρειάν τῆς καὶ μιὰ σκάφην καὶ ἓνα / χαρανὶ καὶ μιὰ κασελέτα κυπαρισσένη καὶ ἓνα ζευγάριν σεντόνια καὶ ἓνα πολίτικον πάπλω / μα καὶ μιὰ βελέντζια καὶ πετζέτες ἔξε καὶ ἓνα μαντήλι καὶ σιδερικά ὅ,τι κάνει χρεῖα νοῦς / ζευγὰ πού ἦτανε μέσαν εἰς τὸ ἄνωθεν σπῖτι. Ἀκόμη τάζει τῆς κιουρᾶς τῆς καὶ τρεῖς ἀπλά / δενες καὶ τρία πιάτα μαρμα-